

C. B. Nimestad: Den ærede sidste Taler fremførte nu i dette Dieblib, hvad jeg ogsaa først maa gjøre opmærksom paa, nemlig den høist besynderlige Brug af Tal, hvori min høitærede Ven for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Turen) gjorde sig skyldig. Han stillede sig nemlig paa Standpunktet, som det er nu, og argumenterede deraf imod den høitærede Minister og Mindretallet, som stille sig paa Standpunktet, som det skal blive under de forandrede Forhold. Det er naturligt, at Folk, saalænge ikke engang saadanne Foranstaltninger ere satte igjennem som dem, min ærede Ven selv er Ordfører for, og saalænge der derfor er en daarlig Tilstand paa Banerne, foretrække en anden Route, men dersom han virkelig vil sammenligne Tallene med hverandre, maa han paa den ene Side vurdere det Nuværende og paa den anden Side fremhæve de Forandringer, der skulle skee, og for hvis Gjennemførelse han selv er Ordfører; det kan da gjerne være, at han saa vil finde, at der ikke er noget saa Illusorisk i de Beregninger, som ere opstillede af Regjeringen og af Mindretallet. Jeg havde lyst til at være nærværende, naar min ærede Ven, som jeg veed er en meget alvorlig og praktisk Mand, fik Synet for sig af disse Dampskibe med Jernbanevogne i Pramme bagefter sig! Jeg troer ikke, at han vilde kunne bære sig for latter derved; jeg gad idetmindste see, om han kunde det, — skjøndt jeg, som sagt, veed, at han er en meget alvorlig Mand — naar han saa, at man førte Jernbanevogne over Bæltet bagefter et Dampskib, ikke at tale om de Kraner, der vilde behøves for at smide Vognene ned i de Øster, hvori de skulle være, og for igjen at trække dem op af disse Øster. Det er naturligviis, som den høitærede Minister sagde, en Mulighed ligesom enhver anden Mulighed, at man kan komme til at bære sig ad paa den Maade, men det er dog Noget, som jeg ikke troer, man praktisk skal bringe under Discussion. Den ærede Ordfører talte tillige paa en Maade, som jeg ikke synes var fuldstændig rigtig, om de Summer, der her skulde gaae med. En tidligere æret Taler (H. C. D. Müller) havde søgt at opstille dem som saameget store derved, at han

med Ord gav det hele Foretagende større Dimensioner, end det virkelig har; men det Samme gjorde paa en Maade den ærede Ordfører, idet han sagde, at det var en ikke saa ganske lille Sum, hvorom der her var Tale. Hvis Nogen havde sagt, at det var en „ganske lille Sum“, vilde den ærede Ordfører have havt Ret til denne sin Bemærkning, men det har Ingen sagt. Man skal ikke her tale en „ganske lille Sum“, som om de, der anbefalede at bevilge den, havde overseet, hvor stor den i Virkeligheden er, men man skal heller ikke gjøre den til en uhyre Sum, til noget langt Større, end den i Virkeligheden er. Man skal see paa Summen, som den virkelig er, og sige: Det er Summen, saa stor er den; thi den bliver sandelig ikke paa nogen Maade større eller mindre, fordi man bruger den ene eller den anden af de to Fremgangsmaader, hvortil jeg her har hentydet. Jeg skal blot i Forbigaaende bemærke til den ærede Ordfører, at jeg ikke har „bestyldt“ nogen Rigsdagsmand for Noget; men jeg har kun anført, at han har sagt Noget, som jeg ikke ansaae for rigtigt. — Hvad angaaer det, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) bemærkede om, at vi skulle „vente“ — dette Ord, som vi nu have hørt saamange Gange i denne Sal — idet vi da bedre vilde kunne skjønne, hvorledes Sagen stod, skal jeg sige, at, dersom Resultatet af vort Skøn da blev dette, at vi havde tabt en meget stor Mængde Penge ved at forsømme at faae Dampfærgesorbindelsen vedtagen, dengang den blev foreslaaet, idet man i Mellemtiden var kommen til den Overbeviisning, at Dampfærgen, saaledes som Mindretallet havde troet det, virkelig vilde have været til Gavn for hele Jernbaneanlægget, saa laa der jo ogsaa i dette Resultat, at vi burde have oprettet denne Forbindelse for Nar tilbage, og at man havde tabt Penge ved ikke at gjøre det. Ved at vente kan man altsaa komme baade til det ene og til det andet Resultat, og det er derfor ikke værd at bringe det Moment ind med her. Nei, lad os her skjønne om, hvorvidt det er til Fordeel eller til Skade nu at følge Regjeringen, og ikke opsætte vor Dom indtil nogle Nar frem i Tiden. Jeg skal endnu engang